

DÁNIEL

Kispál Csilla

Dániel

Vitrinek porcelán istenkéi,
dohos falakon lógó kőcsontvázak,
aranytól, brokáltól, drágakővektől
roskadozó házak,
ó, mily messze vagytok ti Istentől!

Szemforgató, korbácsos szolgák,
kik siettek elvégezni Isten helyett a dolgát,
hordószónok prédikátorok, templomi kígyóbűvölők,
kik hasra estek a tömeg előtt,
ó, mily messze vagytok ti Istentől!

Jaj, a nehéz titkoknak, mit rejtenek a falak,
jaj a földi kincseknek, mikhez vér tapadt,
jaj a titkos, dédelgetett bűnöknek,
melyek gyönyört szereztek az ördögnek!

Jaj a kenettelen szavaknak,
mik a keserűségnek szárnyat adnak,
melyek élettelenek, mint a kő
s dolguk végezetlenül lehullnak!

Én kitárom ablakom
s makacsul térdre esek.
Bármit is parancsol e világ ura,
dicsőítem szent Neved!

Forrás: www.keresztyendalok.hu